Miłosław – miasteczko ciche, nieduże,
ciekawe dla tych, co lubią podróże.
Z każdego miejsca historia spoziera,
w ciekawą podróż Ciebie zabiera.

Tutaj przez lata zaboru, niewoli,
walczyli o polskość, wytrwale, powoli.
Tropem tej walki dzisiaj przejdziemy,
ślady historii razem odkryjemy.

Start w mieście przy wejściu do kościoła,
gdzie znaleźć trzeba bez nogi anioła.
Dwaj tu strzegą wejścia, starzy weterani
przez historię mocno już sponiewierani.

Pierwszy kulawy. Zobacz! Jednonogi!
Drugi skrzydłem wskaże Ci kierunek drogi.
Tutaj w kościele święto się zaczęło,
trzystu gości z całej Polski na nie ściągnęło.

Kiedy ksiądz mszę świętą odprawił
hrabia gości do parku zaprowadził,
gdzie wielka uroczystość się dokonała.
W gazetach pisała o niej Polska cała.

Zejdź po schodach na dół, jak anioł Ci radzi
do parku małego droga wnet Cię zaprowadzi.
Tam zobaczysz budynek starej szkoły,
waleczne dzieci chodziły do niej.

Na budynku tablica – przeczytaj napis
kiedy ją powieszono i szybko to zapisz.

Rok ☐☐☐☐
a b

Pacierza po niemiecku mówić nie chciały,
mimo że razy trzciną na nie padały.

Niemieckiego nie chciały, więc ☐☐☐☐☐☐
14 10

urządziły,

chociaż były małe, dały pokaz siły.

Wierszyk ułożyły, z pamięci go recytowały,
krótka rymowanka, przytoczę go cały:
...My z Tobą Boże, rozmawiać chcemy
Lecz – Vater unser – nie rozumiemy.
I nikt nie zmusi nas Ciebie tak zwać
Boś Ty nie Vater, lecz Ojcze nasz...

Rodzice tych uczniów grzywnami karani,
sumy te Kościelski często płacił za nich.
Wszystko po to, by dzieci po polsku mówiły,
by w ojczystej mowie pacierza się uczyły.

Stojąc przy szkole, spójrz gdzie pałac stoi,
idź prosto do niego, nie zbaczając z drogi.
Ulicę przejdź uważnie na przejściu dla pieszych,
zatrzymaj się przy bramie, tam widok Cię ucieszy.

Na bramie tabliczka czarna, z kamienia,
nazwisko patronów parku wymienia.
Litera po literce przepisz cały napis,
a w parku do skarbu na pewno dziś trafisz.

☐☐☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐☐
13 4

☐☐. ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
6 11

Wejdź śmiało do parku, idź prosto przed siebie,
spójrz na drzewa pośrodku – proszę o to Ciebie.
Tam dąb rośnie rozłożysty i klon okazały,
na pomnik w przeszłości gęsty cień rzucały.

Pomnik tu stanął w setną rocznicę
Wiosny Ludów. Walczącym wolności dawał obietnicę.
Odsłonił go Bolesław Bierut – prezydent Polski.
Jego przyjazd świętowało miasto i okoliczne wioski.
Gdy do renowacji parku po latach przystąpiono
pomnik do miasta w nowe miejsce przeniesiono.

Idź teraz dalej w pałacu stronę,
opowiem Ci zaraz nową historię.

Zobacz przy schodach lufy dział wkopano
by o walkach Wiosny Ludów zawsze pamiętano.
Znajdź na nich litery – skrót fabryki broni,
zapisz je tu obok – tym co trzymasz w dłoni.

litery z działa: ☐☐☐
5

W czasie zaborów, gdy pruski żywioł szalał,
Seweryn Mielżyński polskość zachować się starał.
Gdy powstanie upadło, gościli tu Polacy znani,
tu pod opiekę trafiali wojenni weterani.
Wszystkich tu witano tak jak gości drogich,
aż pałac nazwano „gospodą ubogich".

Lucjan Siemieński uchodził za gościa ważnego,
napisał tutaj *Historię narodu polskiego*
opowiadaną przez Grzegorza spod Racławic,
a dedykowaną panu z Miłosławia.

Historia wielu wydań się doczekała,
jako historia Polski pod strzechy trafiała.
Kraszewski z Syrokomlą w pałacu bywali,
w utworach mowę polską pięknie zachowali.

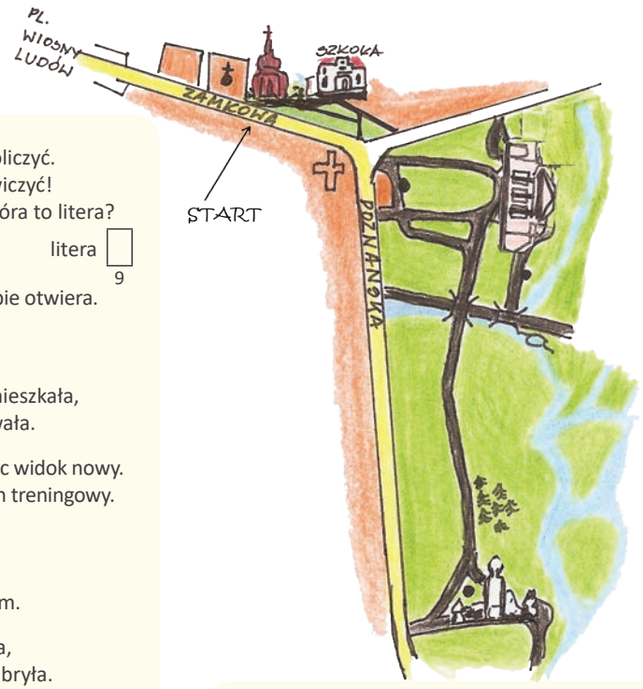

Na portyku widać wieńce, musisz je policzyć.
Lecz uważaj! W sprycie będziesz się ćwiczyć!
Liczbę wieńców zapisz – w alfabecie która to litera?

litera ☐
9

Gdy ją zgadniesz – literę z hasła dla Ciebie otwiera.

Idź dalej w lewo, aż ujrzysz oficynę,
to ten nieduży przed Tobą budynek.
Mielżyński go projektował, służba tu mieszkała,
teraz gmina na przedszkole go ofiarowała.

Przejdź między budynkami, stąd na pałac widok nowy.
Spójrz po prawej na salę – tam jest teren treningowy.
Tutaj w oranżerii pomarańcze zakwitały,
a na ścianach obrazy mistrzów wisiały.
Józef Kościelski zbiory miał bogate,
łącznie z Wyczółkowskim, a także Fałatem.

Obejdź pałac wokół, jak ścieżka się wiła,
budowla ciekawa, z każdej strony inna bryła.
Idź, aż za zakrętem schody zobaczysz,
wejdź nimi na górę, na mały placyk trafisz.

Stąd po lewej widok na park się roztacza,
po chwili teren las gęsty otacza.
To Żerkowsko-Czeszewski Park Krajobrazowy.
Przy pałacu zniszczony – wymagał odnowy.

Jeszcze jedne schody musisz pokonać,
jeśli dalej z nami chciałbyś powędrować.
Stanąłeś na powrót przed pałacu frontem,
idź jednak dalej, gdzie pergoli rządek.

Pergole latem zielenią obrośnięte,
idź prosto choć schody kuszą zakrętem.
Za chwilę stopnie kolejne, kamienne
wiodą do alei, co drzew wita rzędem.
Zejdź po schodach (uważaj są strome!) i zlicz je dokładnie,
tyle drzew po prawej policz, zobacz jak tu ładnie!

Stań i zobacz po lewej widok romantyczny,
bluszczem obrośnięty jest miłorząb śliczny.
Ty idź dalej aleją grabowo-lipową,
aż ścieżkę w lewo zaraz ujrzysz nową.

Skręć w nią szybko i za mostkiem przystań,
zostań w tym miejscu, gdy nie lubisz wyzwań!
Jeśli jednak drzemie w Tobie duch przygody,
skręć za mostkiem w prawo, ignorując niewygody.

Jeśli przejść zdołasz przez wysokie ziele,
zobaczysz gdzie hrabina brała kąpiele.
Kościelski dla żony tu basen zbudował,
w ruinie niemal do dziś się zachował.

Wracać już możesz na Twą dawną drogę,
wodę po lewej mieć będziesz, a co dalej – powiem.
Przez mostek w lewo zaraz się skieruj,
ścieżką przed Tobą powoli spaceruj.

Jeśli liczysz dobrze, od mostku zrób ☐☐ kroki,
a b

idź czujnie i rozglądaj się teraz na boki.
Zaraz dąb staruszek przed Tobą się pokłoni,
ręki Ci nie poda – przecież nie ma dłoni!

Stojąc obok dębu wytęż dobrze oczy,
drzewo jak kochanków za chwilę zobaczysz.
Tulą się do siebie – romantyczna para,
on prosty i dumny, ona ramionami opleść się go stara.

Zostaw tą drzew parę i im nie przeszkadzaj,
sekretów miłosnych nikomu nie zdradzaj.
Po lewej przy ścieżce rośnie kilka drzew,
igły zimą gubią, wiesz już że to ☐☐☐☐☐☐☐
1

(l. poj.)

Region Wielkopolska
...to warto zobaczyć

Za chwilę po prawej dąb potężny stoi.
Dostojny, wiekowy, czasu się nie boi.
Legenda głosi, że 600 lat ma staruszek,
od wojen i wichrów dobrze się ustrzegł.

Sadził go podobno król Kazimierz Wielki,
gdy z Krzyżakami swe prowadził gierki.
Na dębie wysoko poszukaj tabliczki zielonej,
zapisz jaki napis umieszczono na niej

□□□□□□ □□□□□□□□
2 15

Dość lekcji przyrody, czas na inny temat.
Przed Tobą poeta, napisał poemat.

Gdy walka o polskość ostra się toczyła,
Kościelskiemu ciekawa myśl się pojawiła.
Słowackiego uczcić, choć zaborca szalał,
na oznaki polskości nikomu nie pozwalał.
Tu jednak zgodę na pomnik uzyskano,
w miejscu ustronnym postawić go kazano.

Pomnik więc stanął, gości trzystu zaproszono,
specjalnym pociągiem ich tu przywieziono.
Uroczystość zaczęła msza święta w kościele
tam, gdzie dzisiaj stałeś przy beznogim aniele.

Uroczystość uświetnił gość wyjątkowy,
którego proszono o wygłoszenie mowy.
Pisarz to był, tworzył ku serc pokrzepieniu,
by rodacy w niewoli nie dali się zwątpieniu.

On stworzył Zagłobę i Oleńkę Billewicz,
wiesz już o kim mowa?

To □□□□□□ □□□□□□□□□□
8

Popiersie tutaj stało lat czterdzieści,
aż drugiej wojny ogłoszono wieści,
że wszystko co świadczyło o historii Polski
usunąć trzeba i z miasta i z wioski.

Zarządca majątku – Niemiec – jakich mało,
chciał by z pomnikiem nic złego się nie stało.
Wysłał do parku trzech robotników
i powiedział do nich te słowa po cichu:

„Czym Goethe dla Niemców, tym dla was Słowacki
nie róbcie jemu dużej przeprowadzki”
Schowano popiersie w Bugaju, w piwnicy,
nie wiedział o tym nikt w okolicy.

Tak czas wojny bezpiecznie przetrwało
i na cokół wróciło bez problemu cało.
Stoi więc do dzisiaj Słowacki na cokole,
dziewczę się doń tuli – ma swoją Małgolę.

Małgośka zasłuchana w poezje romantyczne
siedzi tu już sto lat, wierszy słucha ślicznie.

Z dziesięciu liter wyraz na pomniku,
Ty trzecią w kratce zanotuj po cichu. □
7

Cyfr krocie poniżej – daty trzy budują,
policz ile razy na cokole występują.
Zapisz słownie tę, co najczęściej występuje,
w ten sposób drogę do hasła toruje.

□□□□□□□□
12 3

Kościelskich potomkowie też o polskość dbają,
w 1962 roku nagrodę literacką ustanawiają.
Wręczenie nagród w Miłosławiu się odbywa,
wielu ważnych gościu tutaj przybywa.
Dzięki tej nagrodzie pamięć nie zaginie
o tych, co o Polski dobre dbają imię.

Jeśli chcesz zakończyć dzisiaj wędrowanie,
mam już dla Ciebie ostatnie zadanie.
Litery przenieś, a otrzymasz dwa słowa
– jaki tytuł miała Sienkiewicza mowa.

□□□□ □□□□□□
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Hasło odkryłeś! Pora na nagrodę.
Do skrzyni z pieczęcią zaraz Cię zawiodę.
Wróć tam, gdzie służba dawniej mieszkała,
tam skrytka na skarb jest doskonała.

Skrzynka na □□□□□ wisi niepozorna
11 12 13 14 15

skarb najprawdziwszy pomieścić jest zdolna.
Tam pieczęć czeka, użyj jej i schowaj jak była,
by innym questowiczom długo służyła.

Na zdobywców Wielkopolskich Questów czeka Odznaka Krajoznawcza PTTK **„Wielkopolskie Questy – Odznaka Odkrywców Tajemnic”**.
Szczegóły na www.regionwielkopolska.pl

www.regionwielkopolska.pl
Region Wielkopolska ...to warto zobaczyć

Tematyka
Quest opowiada o walce o zachowanie polskości w Miłosławiu i okolicach w okresie zaborów.

Gdzie to jest?
Miłosław to niewielkie miasteczko w środkowej Wielkopolsce, położone ok. 50 km na południowy wschód od Poznania, przy drodze krajowej nr 15.

Na czym to polega?
W czasie wędrówki uczestnik zabawy rozwiązuje zadania i zagadki, które prowadzą do ostatniego punktu, w którym czeka ukryta skrzynia skarbów z pamiątkową pieczęcią. Odcisk pieczęci w miejscu na skarb jest poświadczeniem ukończenia wyprawy. W umieszczonej w skrzyni Księdze Questowiczów możesz zostawić swój wpis. Jeśli nie znajdziesz pieczęci, zadzwoń do opiekuna wyprawy.

Czas przejścia: ok. **40** minut

Opiekun wyprawy: Ewa Mikulska
tel.: 61 438 21 65

Opieka merytoryczna i projekt serii: Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

Więcej questów znajdziesz na:
www.regionwielkopolska.pl
www.questy.com.pl
www.questing.pl

Miejsce na skarb

Partnerzy:

WOJEWÓDZKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA I CENTRUM ANIMACJI KULTURY W POZNANIU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy w Miłosławiu

MIŁOSŁAW

Poznań 2018

Wielkopolskie Questy®

Miłosław zawsze polski